

Добровольський Андрій Ростиславович
*аспірант кафедри економіки підприємства і міжнародного бізнесу,
Навчально-науковий інститут економіки та менеджменту
Національного університету водного господарства
та природокористування*

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-566-5-5>

ЦИФРОВІ ІНДИКАТОРИ ESG-ЗВІТНОСТІ У ПРОЄКТАХ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДБУДОВИ

Поточний етап соціально-економічного розвитку України детермінований викликами військового стану та потребою післявоєнного відновлення, що вимагає формування підходів до фінансування соціальної інфраструктури – проєктів у освіті, культурі, соціальному захисті та відновленні громад. Ці умови надають пріоритетність принципам сталого розвитку, вимогам до прозорого інвестування, соціальної відповідальності та ефективності управління ресурсами, які впроваджуються через використання ESG-стандартів (Environmental, Social, Governance) у практиці інвестування [1, с. 135].

Одні із ключових аспектів ефективної реалізації проєктів відбудови соціальної інфраструктури України – це цифрові індикатори ESG-звітності, які забезпечують поточний моніторинг запланованих соціальних, екологічних та управлінських результатів фінансових програм. Цифрові технології у цьому напрямку дають змогу досягати пришвидшення проєктної координації і збільшити якість звітування перед суспільством і стейкхолдерами [2]. Відтак, метою цього дослідження є визначення концептуальних засад формування системи ESG-індикаторів у звітності проєктів соціальної відбудови та окреслення напрямів їхньої інтеграції в механізми управління фінансовими ресурсами в Україні. З цією метою потрібно виконати наступні завдання: встановити місце ESG-звітності у архітектурі інвестиційних проєктів відбудови соціальної інфраструктури; визначити роль цифрових технологій збору, верифікації і аналізу ESG-індикаторів; здійснити

систематизацію цифрових індикаторів для соціальної сфери; сформувані рекомендаційні положення щодо створення систем моніторингу ESG-звітності, базуючись на міжнародних стандартах GRI (Global Reporting Initiative) [3], SASB (Sustainability Accounting Standards Board) [4], EU Taxonomy (European Union taxonomy for sustainable activity) [5].

ESG-звітність у соціальних проєктах покликана не тільки віддзеркалювати ефективність фінансових ресурсів, а й показувати мультиплікативний вплив такого інвестування на людський капітал, інклюзивне середовище, енергоефективність і управлінські важелі. У контексті України така звітність набуває особливого значення, оскільки міжнародне донорство усе більше потребує подання звітності за критеріями ESG у своїх програмах фінансування [1, с. 137]. Автоматизація у процесах формування ESG-звітності забезпечує акумулювання даних державних реєстрів, локальних баз громад і сенсорних систем об'єктів, верифікацію отриманої інформації через блокчейн-технології, візуалізацію індикаторів за допомогою інтерактивних бордів, формування прогнозів ефективності з використанням ШІ та створення відкритого доступу до результатів, що підвищує довіру стейкхолдерів [2].

Три блоки системи ESG-індикаторів такої звітності включають:

1. Екологічні параметри, які охоплюють частку відновлених будівель, які відповідають класу енергоефективності А і вище; скорочення викидів вуглекислого газу на одиницю витрат проєкту; частку використаних екологічних матеріалів у проєктах реконструкції; рівень цифрового обліку енерговитрат на об'єктах соціальної інфраструктури.

2. Соціальні параметри, які враховують кількість нових або оновлених соціальних об'єктів, що створюють умови доступності для людей з інвалідністю; рівень залучення місцевого населення у процесі реалізації соціальних проєктів; чисельність користувачів, які отримали соціальний ефект від проєктів; цифровий індекс якості життя населення (розрахований на основі відкритих ресурсів Дія.City, Державної служби статистики України, Міністерства розвитку громад та територій України) [6].

3. Управлінські параметри, які включають наявні цифрові системи моніторингу проєктів (Dashboard); відкриту інформацію у системах ProZorro або DonorTracker та прозоре управління проєктами (електронне врядування, публічні дані); оприлюднені та регулярні ESG-звіти на загальнодоступних платформах [6].

У європейській практиці активно демонструється перехід до обов'язкового представлення ESG-звітності, що затверджено Директивою ЄС 2022/2464 (Corporate Sustainability Reporting Directive). Дана директива вимагає проведення незалежного аудиту, наявності у звітах цілей, політики, бізнес-моделі, результатів, кількісних індикаторів, публікації інформації у цифровому форматі (HTML, iXBRL) [7]. В основі нормативного документу лежить принцип подвійної матеріальності, за яким суб'єктам потрібно відображати вплив проєктних соціальних і екологічних факторів не лише на власну стабільність, а й на суспільство та навколишнє середовище [1, с. 144]. Звітність повинна бути не просто додатковим документом, а має синхронізуватися з фінансовою звітністю організації, тобто цифрові індикатори повинні бути структуровані та об'єднані системою звітності проєкту. Також одна із вимог CSRD – це розширення обсягу суб'єктів звітування. Тобто звітність складають великі компанії, які відповідають пороговим значенням (за кількістю працівників, обсягом обороту, активами), а також організації, що беруть участь у проєктах із залученням міжнародних донорів та фінансових інструментів [7]. В українських умовах можна адаптувати даний механізм шляхом створення Національної платформи цифрової ESG-звітності у сфері відбудови об'єктів соціальної інфраструктури, яка може акумулювати державні, донорські та приватні інформаційні джерела.

Отже, цифрові індикатори у ESG-звітності стають важливим елементом інвестиційного механізму відбудови національної соціальної інфраструктури. Вони інтегрують принципи фінансової прозорості, екологічної і соціальної відповідальності, ефективності, створюють клімат довіри міжнародних стейкхолдерів і підсилюють вплив процесів відновлення. Синергетична дія діджиталізації управління, ESG-підходів і новітніх аналітичних інструментів

створює сучасну модель соціальної сфери, засновану на сталості, відкритості та інноваціях.

Список використаної літератури:

1. Бабаєв В. Ю., Клименко Н. Г., Берлізова В. А., Тимоха Д. А. Реалізація ESG принципів у публічному та корпоративному управлінні. *Теорія та практика державного управління*. 2025. № 1 (80). С. 132–152. DOI: <https://doi.org/10.26565/1727-6667-2025-1-08>.
2. Олійник О. В., Поліщук І. Р. Облікове забезпечення формування показників ESG-звітності відповідно до інформаційних запитів користувачів: законодавче регулювання. *Економіка та суспільство*. 2024. № 65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-13>.
3. The global leader for sustainability reporting. GRI Reporting Support. URL: <https://www.globalreporting.org/> (дата звернення: 07.11.2025).
4. Standards for applying IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information. SASB. URL: <https://sasb.ifrs.org/standards/> (дата звернення: 07.11.2025).
5. EU taxonomy for sustainable activities. European Commission. URL: https://finance.ec.europa.eu/sustainable-finance/tools-and-standards/eu-taxonomy-sustainable-activities_en (дата звернення: 05.11.2025).
6. ESG звітність: аналіз практик розкриття інформації. Київ: Офіс зеленого переходу, 2023. 53 с. URL: <https://gto.dixigroup.org/> (дата звернення: 05.11.2025).
7. European Parliament and the Council of the European Union. Directive (EU) 2022/2464 of 14 December 2022 on corporate sustainability reporting. *Official Journal of the European Union*. 2022. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022L2464> (дата звернення: 07.11.2025).